

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1892/2023
11.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА Пр Управљање некретнинама за накнаду, Јагодина, чији је пуномоћник Миломир Веселиновић, адвокат у ..., против туженог Стамбена заједница „Доситејева ..“ Јагодина, чији је пуномоћник Александар Антић, адвокат у ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда ЗПж 7659/22 од 07.06.2023. године, у седници већа одржаној 11.12.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда ЗПж 7659/22 од 07.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиље изјављена против пресуде Привредног апелационог суда ЗПж 7659/22 од 07.06.2023. године, као недозвољена.

О б р а з л о ж е њ е

Привредни суд у Крагујевцу је донео пресуду 2П 1020/2021 дана 21.07.2022. године којом је у 1. ставу изреке констатовао да делимично усваја тужбени захтев тужиље и обавезао туженог да тужиљи исплати на име дуга укупан износ од 43.100,00 динара и то по рачуну број 10/104с за услуге чишћења за месец 10/2018- део, износ од 5.600,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.01.2019. године до исплате, по рачуну број 11/104 за услуге професионалног управљања за месец 11/2018 износ од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.02.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 11/104с за услуге чишћења за месец 11/2018 износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.02.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 12/104 за услуге професионалног управљања за месец 12/2018 износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 01.03.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 12/104с за услуге чишћења за месец 12/2018 износ од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.03.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 01/104 за услуге професионалног управљања за месец 1/2019 износ од 3.750,00 динара, са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 01/104с за услуге чишћења за месец 01/2019

износ од 3.750,00 динара, са законском затезном каматом почев од 01.04.2019. године до коначне исплате, у 2. ставу изреке одбио тужбени захтев да се тужени обавезе да тужиљи исплати на име дуга износ од још 22.500,00 динара и то по рачуну број 01/104 за услуге професионалног управљања за месец 1/2019 износ од 3.750,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 01/104с за услуге чишћења за месец 1/2019 износ од 3.750,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 02/104 за услуге професионалног управљања за месец 02/2019 износ од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до коначне исплате, по рачуну број 02/104с за услуге чишћења за месец 02/2019 износ од 7.500,00 динара, са законском затезном каматом од 01.05.2019. године до коначне исплате и у 3. трећем ставу изреке, обавезао туженог да тужиљи исплати износ од 49.876,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Привредни апелациони суд је пресудом 3ПЖ 7659/22 дана 07.06.2023. године у првом ставу изреке делимично одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Привредног суда у Крагујевцу П 1020/21 од 21.07.2022. године у делу става 1. изреке за износ од 18.750,00 динара: на име услуге професионалног управљања за месец 11/2018 износ од 7.500,00 динара, месец 12/2018 износ од 7.500,00 динара и месец 01/19 године износ од 3.750,00 динара са припадајућом законском затезном каматом; у другом ставу изреке делимично усвојио жалбу туженог и исту пресуду преиначио у делу става 1. изреке за износ од 24.450,00 динара, са законском затезном каматом и у ставу 3. изреке, тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да исплати износ од 24.450,00 динара и то за услуге чишћења за месец 10/2018 године износ од 5.600,00 динара са законском затезном каматом од 01.01.2019. године до исплате, за месец 11/2018 године износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 01.02.2019. године до исплате, за месец 12/2018 износ од 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 01.03.2019. године до исплате; те обавезао тужиљу да туженом накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка у износу од 20.196,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила благовремену ревизију позивом на одредбе члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 10/2023 – др. закон) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (став 1.), а о дозвољености и основаности ревизије из става 1. одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни суд је испитао разлоге посебне ревизије тужиље и закључио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о посебној ревизији у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према садржини тражене правне заштите и разлозима другостепене пресуде којом се приначује првостепена пресуда и одбија делимично тужбени захтев тужиле, нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана, нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити тужила наводи примере другачије судске праксе у одлучивању о истоветним тужбеним захтевима из истог или битно сличног чињеничног стања, нити постоји потреба за новим тумачењем права.

Погрешна оцена доказа, на коју у ревизији указује тужила, није дозвољени разлог за посебну ревизију у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Побијана пресуда је у делу којим је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев тужила је засновала на утврђењу да је одлуком Скупштине станара зграде одређено да трошкове одржавања и чишћења зграде сnose власници станова, а закљученим уговором тужени као уговорна страна се обавезао да накнади месечне трошкове професионалног управљања, али не и да плаћа трошкове чишћења. Правилност утврђеног чињеничног стања не може се побијати посебном ревизијом. Евентуална погрешна примена материјалног права на утврђено чињенично стање сама по себи није дозвољени разлог за посебну ревизију.

То су разлози због којих је Врховни суд одлучио у првом ставу изреке овог решења, на основу одредбе члана 404. 2. Закона о парничном поступку.

Побијана пресуда донета је у спору мале вредности, у смислу одредбе члана 468. став 1. Закона о парничном поступку. У тим споровима, према изричитој одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија. Због тога се у овом спору не примењују одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, па ревизија није дозвољена ни у случају када је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. Из наведених разлога је Врховни суд одбацио ревизију тужиле као недозвољену, по одредби члана 413. Закона о парничном поступку, у другом ставу изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић